

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 40/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti spoločnosti L. a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v neoznačených konaniach a takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené pod sp. zn. 10812/2012 až sp. zn. 10815/2012 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10812/2012.

2. Sťažnosti spoločnosti L. a. s. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných záležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 18. júla 2012 doručené označené sťažnosti spoločnosti L. a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktoré smerovali proti neoznačenému postupu Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) vo veciach konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku, ktorý ani takmer po 24 mesiacoch od podania návrhu (14. júna 2010) nevydal rozhodnutie, hoci predseda krajského súdu tvrdil opak (25. augusta 2011), ale toto rozhodnutie jej dosiaľ nebolo oznámené.

2. Sťažovateľka preto žiadala vydať nález, ktorým bude vyslovené, že označené základné práva postupom krajského súdu boli „v konaní“ porušené, tomuto súdu sa prikazuje, aby „v konaní“ konal bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadost'učinenie v sume 830 €, ako aj náhradu trov konania.

3. Podľa ustanovenia § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd v záujme hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie všetky štyri veci, ktoré u neho začali a skutkovo i právne spolu súvisia a týkajú sa aj tých istých účastníkov.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrh podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Vychádzajúc z obsahu predložených sťažností ústavný súd môže konštatovať, že tieto sťažnosti aj napriek tomu, že ich spísal kvalifikovaný právny zástupca – advokát, nespĺňajú elementárne náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom v zmysle ustanovenia § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde; absolútne v nich totiž absentuje označenie konkrétneho konania pred krajským súdom, ktorým mal tento súd zapríčiniť porušenie ústavou (Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd) zaručeného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, v dôsledku čoho aj formulácia petitu je neúplná a nezrozumiteľná a sťažnosť ako taká neprerokovateľná ústavným súdom v zmysle čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

8. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1994 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky

právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby aké úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05).

9. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky odmietol jej sťažnosti už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2013